

Filosofie a životní orientace

Božena Komárková mi kdysi na otázku, proč tak záhy uvolnila své svazky s filosofií, odpověděla, „že za jejího mládí tu nebyla k dispozici filosofie, která by byla schopna poskytnout mladému člověku životní orientaci a oporu“ (viz *Filosofie a víra*, Praha 21999, str. 168-69). Je zřejmé, že v pozadí tohoto výroku (a tohoto hodnocení) je přesvědčení, že jedním ze základních úkolů filosofie je poskytovat člověku životní orientaci a oporu, a to také, případně zejména člověku mladému, u kterého nelze počítat s nějakým rozsáhlým předběžným studiem. Filosofie tedy musí být schopna oslovovat tak, že přesvědčí a takřka strhne i předem neškoleného či jinak nepřipraveného. Zároveň ovšem musí poskytovat onu „orientaci a oporu“ s tím, že to vůbec není tak jednoduché, jak by se mohlo zdát, a že je nutné se věnovat filosofii velmi vážně a také s plným úsilím. A tak je nutno počítat s tím, že v prvním kroku (v prvních krocích) filosofie dokáže (má dokázat) oslovit a „přesvědčit“ i nepřipraveného a předem neškoleného, ale že jen některé z oslovených dokáže přesvědčit resp. zaujmout natolik, aby se filosofování dál s veškerou vážností věnovali.

(Písek, 140126-2.)